

ligen en Jupiter Hart maskin. Hawker Hart är som bekant en av de mest använda typerna i det engelska flygvapnet, ehuru hittills alltid försedd med Rolls Roycemotor. Jupiter Hart tycks icke på något sätt avvika från sina föregångare vad prestationerna beträffar, även om utseendet givetvis blir ganska olika.

Flygplanets pilot, Flight Lieutenant Lucas, gjorde en livligt senterad uppvisning inför chefen för Flygvapnet, general E. Virgin, och ett större antal militärflygare. Ingen detalj i konstflygningsprogrammet saknades, och med särskilt nöje fick man beskåda ett flertal störtlösningar, där planet ofta uppnådde hastigheter omkring 400 km/tim. med en långsam roll som avslutning på manövern. Den stora kraftiga maskinen visade en förbluffande smidighet och dessutom ytterst korta start- och landningssträckor.

Efter Mr. Lucas uppvisning flögs maskinen av en hel del officerare ur svenska Flygvapnet bland vilka märktes kapten Ström samt löjtnanterna Westring, Bjuggren och Ekman. Även Flygstyrelsens ingenjörer med Ing. Sjögren i spetsen undersökte med intresse Jupiter Harts alla tekniska finesser, under det Hawkerfirmans försäljningschef Mr. H. K. Jones, som också var närvarande, samtalande med generalen och hans närmaste män, antagligen om den kommersiella sidan av saken.

Så vitt en utomstående betraktare kunde avläsa av vederbörandes miner och genom ett och annat uppsnappat ord, var belåtenheten lika allmän här som den tycks vara i det engelska Flygvapnet. Kanske blir typen därför så småningom införlivad med vår luftflotta.

Flygdag i Göteborg.

Aeroklubben i Göteborg anordnade söndagen den 10 juli en flygdag ute vid Torslanda, som kunde glädja sig åt en talrik anslutning från åskådarnas sida. 6000 personer voro säkerligen komna tillstädes, varav dock minst hälften föredragit att placera sig utanför grindarna — till men för arrangörernas kassa.

Flygningarna togo sin början kl. 2 e. m. Programmet omfattade bl. a. ballong-

jakt och formeringsflygning samt luftbombardemang av en för detta ändamål särskilt byggd "by" på Karholmen. Flyganfallet utfördes av en eskader på tre maskiner, förda av hrr Lindberg, Simonsson och André. Luftvärnsföreningen medverkade vid utformandet av denna del av programmet, och för att ge det hela en så illusorisk verkan som möjligt hade man också anlitat pyrotekniker Hansson i och för en viss "komplettering" av bombernas sprängverkan. Varje bomb var nämligen endast på ett kilo, men även en liten bomb är en ganska riskabel pjäs, och flygarna måste nog ge akt på, att ingen av bomberna genom kraftig avdrift fördes för nära publiken. Resultatet blev därför, att åtskilliga av bomberna inte alls träffade husen — d. v. s. kulisserna — men dessa mycket programenligt förstördes ändå — det senare skötte som sagt herr Hansson om. Hur som helst: bombardemanget torde ha fått avsedd effekt i fråga om att visa åskådarna, vilka förödande verkningar ett bombanfall kan få och hur nödvändigt det är att i tid sörja för ett betryggande luftförsvar.

Rundflygningar med passagerare voro naturligtvis anordnade, och nära 100-talet personer togo tillfället i akt att titta på Göteborg från ovan.

Tyvärr visade det sig svårt att ordna ordentliga förbindelser från staden ut till Torslanda. "Flygning" påpekade i sitt föregående nummer, hur viktigt det är att en flygplats är belägen nära staden och har goda kommunikationer. Tidningarna i Göteborg äro eniga om att "publikens transport till och från Torslanda visade sig erbjuda stora svårigheter, och väntetiden blev lång för många" samt att "båtar, bussar och bilar hade fullt sjå att frakta ut hela skaran, och det blev ganska kraftig köbildning av skådelystna vid busshållplatsen".

Atlantflygare på kongress i Rom.

I slutet av maj hölls i Rom en kongress, till vilken flygministern, general Balbo inbjudit samtliga, som med flygplan flugit över Atlanten. Italien var representerat av inte mindre än 22 flygare — det var vid den stora eskader-